

melig langt Stykke udenfor Byen, idet Afstanden ad Landeveien og ad Stationsveien, som fra Byens sydlige Ende fører derud, fra Midtpunktet af Byen er 1,600 Alen og fra Byens nordlige Ende 2,500 Alen. Postbestyrelsen siger vistnok, at Byen fra Banegaarden kan lægge en Vej lige ind mod Midtpunktet af Byen, hvilken Vej kom til at støde til den saakaldte Grønnegade, hvorved Afstanden formindskes — der lige Linie imellem Banegaarden og Enden af Grønnegade er nemlig kun 300 Alen — og, siger Postbestyrelsen, naar dette sker, vil Afstanden, efter de Regler vi i det Hele taget følge, ikke blive større, end at Posthuset uden nogen væsentlig Ulempe kan være ude paa Banegaarden. Hertil skal jeg imidlertid bemærke, at der ikke i en nær Fremtid er Tale om en saadan Vej, thi den vil være meget kostelig, og man kan ikke forlange, at Byen skal paadrage sig en stor Gjæld ved at anlægge den, men selv om dette skete, vilde Afstanden ikke kunne indskrænke sig til 300 Alen paa Grund af Terrainforholdene. Mellem Banegaarden og Grønnegade er der nemlig Levninger af de gamle Volde og Grave; der er anseelige Høidedrag paa begge Sider, og skulde der anlægges en Forbindelsesvej, maatte den føres uden om Jordybningen imellem dem; men i saa Fald vilde Veien ikke blive 3, men 500 Alen, og Afstanden fra Byens Midtpunkt og ud til Banegaarden vilde da lige fuldt blive 1,000 Alen. Naar en saadan Vej engang i Tiden maatte blive anlagt, var det maasse muligt, at det ikke vilde medføre altfor store Ulemper for Byen og dens Omegn, at Posthuset var paa Banegaarden, men jeg tør ikke sige noget Bestemt derom. Bist er det imidlertid, at, saalænge en saadan Vej ikke er tilveiebragt, vilde det være meget strengt imod Byen og forøvrigt ogsaa i visse Henseender uøkonomisk, navnlig med Hensyn til Benyttelsen af Telegrafstationen, hvis man vilde lægge Posthuset ud paa Banegaarden uden en Gang at anbringe et Filialkontor inde i Byen. Den Genstilling, som Udvalgets Flertal har tilladt sig at rette til den ærede Minister, gaar derfor ud paa, om Postbestyrelsen dog ikke i alt Fald forelø-

big vilde indrette en saadan Filial; det vilde da altid senere, naar Forbindelsesveien en Gang maatte blive anlagt, kunne tages under Overveielse, om man til den Tid maatte være i Stand til at lade denne Filial bortfalde.

Chr. Jensen: Skjøndt jeg ikke kan præsentere mig som særlig Sagkyndig med Hensyn til Østers og sin Levemaade, skal jeg dog ikke undlade med et Par Ord at omtale det Forslag, som under Nr. 1 er stillet af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgtreds (Th. Nielsen). Jeg har ogsaa med megen Interesse læst de to Indberetninger, som i sin Tid bleve afgivne af Professor Eschricht, hvoraf den ene angik hans Reise til Frankrig for at undersøge Østersfiskeriet der, medens den anden omhandlede en Reise opad Limfjorden for at betænke kunde afgives om, hvad der fra Regjeringens Side kunde være at foretage for at forbedre Østersfiskeriet der. Jeg har faaet Indtrykket af, at en offentlig Kontrol ikke kan udrette Noget. Professor Eschricht oplyser saaledes, at der paa de franske Kyster i 7 Aar har været holdt en meget kostbar Kontrol med Østersfiskeriets Udøvelse, men at Østerserne ikke desto mindre der vare blevne opfiskede paa 3 a 4 Dage. Det forekommer mig derfor, at det, der ved Østersfiskeriets Udvikling kan foretages fra Kontrollens Side vil være saa aldeles intetsigende, at vi allerhelst maa opgive ethvert som helst Forsøg i den Retning. Vi have ogsaa indelige Erfaringer i den Henseende. Vi se, at Østersen i de Aar, der ere forløbne, siden den kom ind i Limfjorden, hvilket vel skete for en Enes Aar tilbage, har, skjøndt Østersfiskeriet ikke har været underkastet nogen særlig Kontrol, udviklet sig i en ganske betydelig Grad, saaledes at Forpagtningsafgiften nu er gaaet op til over 40,000 Rd. aarlig. Dette forekommer mig at være et talende Bevis for, at Østersen meget godt kan udvikle sig uden nogen Kontrol, og jeg tror heller ikke, at der kan være Synderligt at gjøre i saa Henseende. Dersom vi skulde have en Kontrol, som kunde være virksom i denne Henseende, forekommer det mig, at det maatte være en saa kostbar Kontrol, at den aldeles vilde opsluge, hvad Forpagtningsafgiften ind-